
Kẻ thù phương Bắc

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Trung Hoa là kẻ thù lịch sử của Việt Nam. Và muôn đời xứ này vẫn luôn luôn là đe dọa cho các quốc gia lân cận. Lý do là giòng Hán tộc, chiếm giữ 90% dân số của Trung Hoa, là một giòng dân tàn ác, hiếu chiến và luôn có mộng thống lãnh và đồng hóa các dân tộc khác, từ hàng mấy ngàn năm trước đây và sẽ tiếp tục kéo dài trong tương lai.

Những biến động gần đây tại vùng Tân Cương (Xinjiang) về phía Tây Bắc của Trung Hoa là những minh chứng rõ ràng nhất cho chủ trương của chính quyền Trung Hoa, tìm cách diệt chủng và đồng hóa giòng dân thiểu số Uighurs theo đạo Hồi tại vùng này. Khoảng gần 200 người đã thiệt mạng khi dân Uighurs tuần vừa qua biểu tình chống chính phủ Bắc Kinh và bị cảnh sát người Hán đàn áp, làm 184 người chết và hơn 1100 người bị thương theo con số đưa ra của chính quyền.

Nhiều phần số người chết cao hơn nhiều những chính phủ Trung Hoa tìm đủ cách để ngăn chặn tin tức và chỉ cho báo chí ngoại quốc vào những chỗ có kiểm soát và có viên chức chính quyền đi kèm. Một số các cuộc bạo động xảy ra khi dân Uighurs đụng độ với dân Hán và nhiều toán dân Hán đi tìm dân Uighurs để đánh và giết chóc thẳng tay. Các vụ thảm sát này xảy ra tại thủ đô Urumqi của Tân Cương, tuy gọi là thủ đô nhưng đã bị chính quyền Bắc Kinh khuyến khích dân Hán di dân lập nghiệp tại đây và đã trở thành đa số, loại giòng dân Uighurs ra ngoài.

Toàn vùng Tân Cương có khoảng 20 triệu dân Uighurs, nhưng đều bị chính sách của Bắc Kinh đẩy ra các vùng hoang vu, sa mạc, không cho công việc. Các xí nghiệp, việc làm tốt đều dành cho dân Hán, dân Uighurs bị ngăn cản đủ điều, không cho học tiếng bản xứ, phải học và nói tiếng quan thoại. Tôn giáo của dân Uighurs là Hồi Giáo nhưng bị hạn chế tối đa, không được hành đạo, không được phép đi hành

hương tại Mecca như Hồi Giáo bắt buộc. Tựu chung chính quyền Bắc Kinh tìm đủ cách để đồng hóa dân Uighurs và đàn áp thẳng tay những phong trào đòi tự trị tại Tân Cương.

Tân Cương bị Tàu xâm lăng và đô hộ dưới thời vua Càn Long của nhà Thanh năm 1760. Tuy nhiên chỉ bắt đầu từ năm 1949, Tàu dưới thời Mao Trạch Đông mới bắt đầu tìm cách đồng hóa và đàn áp giòng dân Uighurs. Họ Mao cho dân Hán từ các vùng quê nghèo khổ di dân đến Tân Cương cũng như cho lính giải ngũ lập nông trại để khai khẩn với nhiều quyền lợi và giúp đỡ của chính quyền. Năm 1949 dân Hán chỉ chiếm có 6% dân số Tân Cương nhưng hiện nay đã chiếm đến 40% số dân của vùng này, loại hẳn dân Uighurs ra khỏi thành thị và các xí nghiệp với công việc tốt.

Chính sách đồng hóa này cũng được chính quyền Bắc Kinh thi hành tại Tây Tạng, tìm cách di dân Hán vào Tây Tạng và triệt hạ văn hóa cũng như Phật giáo tại xứ này. Những cuộc biểu tình của các sư sãi Tây Tạng hồi đầu năm đã bị đàn áp đẫm máu và Bắc Kinh đổ tội cho Đức Đạt Lai Lạt Ma, hiện đang sống tại Ấn Độ và du hành khắp thế giới để vận động tự trị cho Tây Tạng, là đã cầm đầu và khuyến khích các cuộc biểu tình chống chính quyền tại thủ đô Lhasa của Tây Tạng. Những biến động tại Tây Tạng được biết đến nhiều hơn vì ảnh hưởng của Đức Đạt Lai Lạt Ma và được nhiều tổ chức nhân quyền Hoa Kỳ cũng như quốc tế bảo trợ và tiếp tay tranh đấu. Tuy nhiên Tân Cương nổi loạn là điều Bắc Kinh lo sợ hơn cả và tìm cách đàn áp với bất cứ giá nào. Lý do là vùng Tân Cương có nhiều mỏ dầu và là trung tâm về năng lượng cho Trung Hoa. Mất vùng này Trung Hoa sẽ suy yếu nhiều và kinh tế sẽ kém cỏi ngay nếu phải nhập cảng dầu hỏa để thay thế cho số lượng sản xuất tại Tân Cương. Đây là lý do Hồ Cẩm Đào đáng lẽ đi họp thượng đỉnh với Obama trong cuộc họp G-8 của các xứ tân tiến nhất, đã phải bay về ngay để đối phó với cuộc nổi loạn tại Tân Cương.

Điều đáng nói là Hồ Cẩm Đào trước đây vốn là thống đốc tại Tây Tạng,

được coi là kẻ đã đưa ra những chương trình đàn áp dân Tây Tạng và đồng hóa xứ này. Những thành công của họ Hồ khi cai trị Tây Tạng đã được chính trị bộ của đảng cộng sản Trung Hoa coi trọng đến nỗi cất nhắc lên chức vụ cao nhất khi chọn người thay thế Giang Trạch Dân. Điều này cho thấy đối với Tàu, mộng xâm lăng và đồng hóa các dân tộc lân bang vẫn đứng hàng đầu. Một kẻ như Hồ Cẩm Đào, chi vì thành công trong việc đàn áp Tây Tạng được lên làm lãnh tụ tối cao, cho thấy Trung Hoa luôn luôn có dã tâm bành trướng lãnh thổ và sẽ không từ một hành động tàn ác, vi phạm nhân quyền đến đâu đi nữa để thực hiện tham vọng của mình.

Những biến động tại Tân Cương từ đầu tháng 7, 2009, cũng như các vụ đàn áp đẫm máu tại Tây Tạng đầu năm nay đã chứng minh dã tâm đồng hóa và sự hiếu chiến của giòng Hán tộc. Trung Hoa như thế vẫn luôn luôn là đe dọa nặng nề nhất cho các xứ lân bang trong đó chính yếu là quê hương Việt Nam của chúng ta. Nguy hiểm hơn cả là 3 thập niên vừa qua đã đưa Trung Hoa lên hàng cường quốc với thịnh vượng kinh tế. Khi Tàu bị yếu kém, phân hóa và bị ngoại bang đô hộ, Việt Nam dễ thở hơn và không bị đe dọa xâm lăng. Nhưng một khi Tàu phát triển về kinh tế, nhờ đó cải thiện và đổ tiền vào việc tối tân hóa quân lực như hiện tại, áp lực đối với Việt Nam ngày càng nặng nề hơn và đe dọa bị Tàu xâm chiếm sẽ trở thành mối nguy hàng đầu của dân tộc Việt. Những điều gì Việt Nam cần phải làm để giảm thiểu mối hiểm nghèo lúc nào cũng đè nặng lên sự sống còn của quốc gia?

Trước hết, Việt Nam cần phải tham gia vào chiến lược kiềm tỏa Trung Hoa của Hoa Kỳ. Chiến lược này của bộ trưởng quốc phòng Donald Rumsfeld đáng nhẽ được đưa ra và xúc tiến trong giai đoạn đầu của nhiệm kỳ thứ nhất của Tổng Thống Bush, khi Rumsfeld tuyên bố sẽ chuyển trọng tâm của quân lực Hoa Kỳ từ Đại Tây Dương về vùng Thái Bình Dương, nhằm ngăn chặn Trung Hoa. Nhưng biến cố 9-11 và cuộc chiến Iraq đã làm chiến lược này bị

lơ là, bỏ rơi, cũng như sự mất hết uy tín và băng hoại của chính quyền Bush đã làm các quốc gia vùng ven bờ Thái Bình Dương không còn tin tưởng được vào Hoa Kỳ nữa. Tuy nhiên, một khi Hoa Kỳ rút khỏi Iraq và ổn định Afghanistan và Pakistan được phần nào, Ngũ Giác Đài và chính quyền Obama sẽ phải quay sang đối phó với đe dọa của Trung Hoa bằng một chiến lược kiềm tỏa, có thể khác đi phần nào với chương trình của Rumsfeld, nhưng tựu trung cũng cùng mục đích. Là trung hòa áp lực quân sự của Trung Hoa tại vùng Thái Bình Dương với một vòng đai chiến lược để kiềm tỏa, từ Đông Bắc Á Châu với Nhật và Đại Hàn, xuống Đông Nam Á với Việt Nam, Thái Lan, Nam Dương, Úc Châu, cũng như Tây Nam Á Châu với Ấn Độ.

Về phương diện chính trị, Việt Nam cần phải tách ra vòng ảnh hưởng của Trung Hoa, không thể để cho Trung Hoa dính dáng đến những quyết định nội bộ và càng loại bỏ những thành phần thân Trung Hoa ra khỏi chính quyền chừng nào tốt chừng đó. Việc thành lập một khối liên phòng Đông Nam Á với các quốc gia hiện đang trong tổ chức ASEAN trong tương lai sẽ là điều cần thiết để trung hòa những áp lực đến từ Trung Hoa. Trong một hai thập niên đến, các quốc gia Đông Nam Á có thể sẽ phải đi theo mô hình của European Union, trở thành một tổ chức siêu quốc gia, với cùng một thứ tiền tệ, loại bỏ thuế quan, mở rộng biên giới cho dân các vùng dễ dàng qua lại và quan trọng hơn cả, hiệp nhất về quốc phòng để đối phó với những đe dọa quân sự của Trung Hoa.

Về phương diện kinh tế, Việt Nam cần thoát ra việc bắt chước và đi theo Trung Hoa. Mô hình phát triển kinh tế bằng xuất cảng trong điều kiện khủng hoảng kinh tế hiện tại có thể sẽ không áp dụng được nữa. Việt Nam cần phát triển nội địa, xây dựng cơ cấu hạ tầng và tận dụng nhân lực, giảm thiểu nạn thất nghiệp.

Trong tương lai, có thể với Hoa Kỳ và Trung Hoa đi vào thế tranh hùng và những căng thẳng giữa hai quốc gia tăng cao, Việt Nam sẽ hưởng lợi khi

tự bản sẽ rút ra khỏi Trunmg Hoa và đầu tư vào Việt Nam. Hiện nay, chiều hướng này đã bắt đầu, vì giá nhân công tại Trung Hoa lên quá cao, các xí nghiệp ngoại quốc đã bắt đầu rút ra khỏi Trung Hoa và đổ sang các xứ Á Châu khác, trong đó Việt Nam chiếm hàng ưu tiên. Cũng như các quốc gia tân tiến như Hoa Kỳ, Tây Âu, Nhật, Úc, đã bắt đầu thấy mỗi họa Trung Hoa ngày tăng cao, sẽ hạn chế những mạo dịch và đầu tư vào Trung Hoa, vì xứ này đã trở thành một quái vật kinh tế đe dọa thị trường của cả toàn cầu. Bằng chứng là mấy ngày vừa qua, Úc Châu đã ngăn không cho Trung Hoa mua lại và kiểm soát công ty Rio Tinto, công ty khai thác khoáng sản lớn nhất thế giới, Tàu trả đũa bắt một giám đốc của hãng này làm việc tại Tàu về tội gián điệp! Những hung hăng này của Tàu đã làm Úc Châu đặt lại vấn đề về quan hệ với Trung Hoa. Nhiều quốc gia khác cũng đã xét lại vấn đề giao thương với Trung Hoa vì bắt đầu thấy nguy hiểm khi để Trung Hoa tác oai tác quái như hiện nay!

Các xứ Tây Phương đã sai lầm lớn lao trong 30 năm qua khi mở cửa giao thương và đầu tư vào xứ này. Điều dại dột nhất là đã chuyển nhượng kỹ thuật một cách vô trách nhiệm để Trung Hoa có cơ hội tiến bộ và phát triển nhanh chóng về kinh tế. Với tính hung hăng hiếu chiến và dã tâm thôn tính của dòng Hán tộc, một khi trở thành cường quốc kinh tế, Trung Hoa không khi nào chịu an phận, đã quay mặt ngay để phát triển quân sự tối đa và đe dọa an ninh cho cả vùng Thái Bình Dương, cũng như sẽ trở thành đối thủ của Hoa Kỳ sau này. Hoa Kỳ bây giờ có hối cũng không còn kịp.

Ngoài chuyện hy vọng những cuộc nổi loạn của Tây Tạng, Tân Cương làm chính quyền Bắc Kinh bị bó tay phần nào, việc tách hẳn ra trở thành độc lập của hai vùng này khó hy vọng thành công, dù cho Hoa Kỳ có khuyến khích và ngầm yểm trợ đến đâu đi nữa; Hoa Kỳ chỉ còn cách mang chiến lược kiềm tỏa cũ ra xài lại và mong các quốc gia Á Châu sẽ tham gia để ngăn chặn Trung Hoa phần nào.

Đối với quê hương Việt Nam của chúng ta, mỗi họa đến từ phương Bắc đã đè nặng từ mấy ngàn năm nay, càng hiểm nghèo hơn nữa khi Trung Hoa mạnh cả về kinh tế lẫn quân sự. Có lẽ phương cách sau cùng để Việt Nam thoát được áp lực của kẻ thù lịch sử này là có được khả năng quật ngược tối hậu, như mô hình của Nhật Bản, không ai biết được chắc chắn, không vi phạm hiệp ước quốc tế nào, nhưng nhiều phần có sẵn ở một địa điểm bí hiểm nhất, đây đủ những yếu tố để có thể ráp những thành phần đã có sẵn để có được vũ khí tối hậu, đủ để bảo đảm là nếu bị tấn công, đối phương sẽ đi vào con đường tự hủy diệt cùng với mình.

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng
www.nguyendinhphung.com